

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka a JUDr. Jarmily Ďáskové v právní věci žalobců **a) Ing. Z. Š.**, bytem T., Ž. 99, **b) L. Š.**, bytem T., Ž. 99, **c) M. K.**, bytem K., bytem D. 1721, všichni právně zastoupeni Mgr. Petrou Hrachy, advokátkou se sídlem 602 00 Brno, Cihlářská 19, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, odboru územního plánování a stavebního řádu se sídlem 601 82 Brno, Žerotínovo nám. 3/5, za účasti osob zúčastněných na řízení **1) J. K.**, bytem T., Ž. 114 a **2) B. K.**, bytem T., Ž. 114, oba právně zastoupeni Mgr. Petrem Vodkou, advokátem se sídlem 602 00 Brno, Orlí 36, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.2.2012, č.j. JMK 179302/2011, sp. zn. S-JMK 179302/2011 OÚPSŘ,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení č. 1) a č. 2) **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 10.4.2012 se žalobci domáhají zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ve výroku rozsudku uvedeného, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně – Městské úřadu Tišnov, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen stavební úřad) ze dne 19.10.2011, č.j. MUTI 23901/2011, kterým byl dle ust. § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění zrušen mlčky udělený souhlas s ohlášením stavby „sjezdu z místní komunikace na pozemky p.č. 246

a 680/1 v k.ú. Železné“. Napadeným rozhodnutím bylo toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím zrušil mlčky udělený souhlas s ohlášením výše citované stavby, a to na základě výzvy nadřízeného správního orgánu – Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu č.j. JMK 142342/2011 ze dne 11.10.2011, ve které byl vyzván k neprodlenému zrušení nesprávného opatření, kterým je mlčky udělený souhlas s ohlášením stavby sjezdu z místní komunikace na pozemky p.č. 246 a 680/1 v k.ú. Železné pro jeho nezákonnost. Stavební úřad tak učinil s využitím § 156 odst. 2 správního řádu v platném znění, a to s účinky ode dne, kdy nastala fikce vydání zrušovaného souhlasu.

Ohlášení stavby bylo podáno 1.8.2011 všemi třemi žalobci. Ohlášení bylo podáno na základě ust. § 104 odst. 2, písm. o), zákona č. 183/2006 Sb., (stavební zákon) ve znění pozdějších předpisů, dle kterého „ohlášení stavebnímu úřadu vyžadují sjezdy z pozemních komunikací na sousední nemovitosti“. Stavební zákon sám pojem sjezd nedefinuje a problematice sjezdu se nevěnují ani jeho prováděcí právní předpisy. Vzhledem k tomu, že se v posuzovaném případě dle stavební dokumentace jedná výslovně o příjezd ke garáži k domu (rozumí se jim 1 rodinný dům, který je dle změny územního plánu sídelního útvaru Železné č. V.02 účinné od 3.1.2008 v tomto území možno postavit), pak se podle názoru správního orgánu jedná svým charakterem o sjezd. Stavební orgán postupoval podle § 106 odst. 1 stavebního zákona, dle něhož platí, že ohlášenou stavbu, terénní úpravy nebo zařízení podle § 104 odst. 2 může stavebník provést na základě písemného souhlasu stavebního úřadu; u dočasné stavby souhlas obsahuje dobu jejího trvání. Nebude-li stavebníkovi souhlas doručen do 40-ti dnů ode dne, kdy ohlášení došlo stavebnímu úřadu, ani mu v této lhůtě nebude doručen zákaz podle § 107 platí, že stavební úřad souhlas udělil. Stavebníci doručili ohlášení správnímu orgánu dne 1.8.2011 a podle výše citovaného ustanovení tedy platí, že stavební úřad udělil souhlas po uplynutí 40-ti denní lhůty ode dne doručení ohlášení, tedy od 1.8.2011, čímž jím vzniklo subjektivní právo stavbu provést.

Dále v rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo polemizováno i s možností, zda předmětná stavba nemá být posouzena podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, neboť je zřejmé, že v dotčeném území se nachází stavby místní komunikace. Tato stavba se dle aktuálního stavu zápisu v katastru nemovitostí nachází na parc. č. 1221/1 v k. ú. Železné. V sousedství této komunikace je situován pozemek parc.č. 690/3 v k.ú. Železné, na kterém je stavba sjezdu umístěna a tento pozemek je ve spoluvlastnictví žalobců. Vzdálenost od společných hranic pozemků p.č. 690/3 a 1221/1 v k.ú. Železné ke společným hranicím pozemků p.č. 690/3 a 1220/8 v k.ú. Železné činí 50 m. Obec Železné nemá vydán regulační plán a pokud se týká souladu stavby s územním rozhodnutím je třeba uvést, že správní orgán dne 10.4.2009 vydal územní rozhodnutí o umístění stavby soukromé účelové komunikace. Správní orgán posoudil soulad podaného ohlášení stavby sjezdu s vydaným územním rozhodnutím a dospěl k závěru, že ohlašovaný záměr stavby sjezdu není s vydaným územním rozhodnutím v rozporu. Rozdílem zde je pouze skutečnost, že formálně je navrhovaná stavba označována jako sjezd, nikoliv jako soukromá účelová komunikace, tak

jak tomu ve vydaném území v rozhodnutí je. Po obsahové stránce však správní orgán nedospěl k závěru, že by ohlašovaná stavba byla v rozporu s územním rozhodnutím a tudíž že by byl dán důvod k vydání rozhodnutí o zákazu provedení ohlašované stavby ve smyslu § 107 odst. 2 stavebního zákona. V řízení bylo zjištěno, že požadavky dotčených orgánů byly respektovány a splněny i v souvislosti s ohlášením sjezdu. Proto ani z tohoto důvodu nemohl vydat správní orgán I. stupně rozhodnutí o zákazu provedení ohlašované stavby ve smyslu § 107 odst. 2 stavebního zákona.

Je nutno dále uvést, že ve věci bylo vydáno dne 14.2.2011 stavební povolení na stavbu soukromé účelové komunikace, prodloužení plynovodního řadu na pozemku parc.č. 690/3, 1221/1 v k.ú. Železné. Ze strany stavebního úřadu nebyl důvod proč stavební povolení nevydávat. Na základě podání odvolání vlastníků sousedních parcel J. a B. K. Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu svým rozhodnutím ze dne 11.7.2011, č.j. JMK 61998/2011 rozhodnutí napadené odvoláním zrušil a řízení zastavil. Své rozhodnutí odůvodnil tím, stavební úřad svým rozhodnutím ze dne 10.4.2009, kterým umístil stavbu soukromé účelové komunikace, prodloužení plynovodního, kanalizačního, vodovodního řadu a 2x přípojka NN na NN na pozemních parc.č. 690/2, 690/3 a 1220/1 v k.ú. Železné. Pro dané území byla dne 19.12.2007 usnesením č. 9 zastupitelstva obce Železné schválena změna č. 5 územního plánu sídelního útvaru Železné, která nabyla účinnosti 3.1.2008. Tato změna územního plánu sídelního útvaru řešila v daném území, lokalita V.02 plochu čistého bydlení s možností výstavby jednoho rodinného domu. Napojení této lokality na veřejnou komunikaci je změnou č. 5 řešeno přes pozemek parc. č. 690/3 v k.ú. Železné. Rozhodnutím ze dne 14.2.2011 byla povolena stavba – soukromá účelová komunikace a plynovod na pozemku parc.č. 690/3, 1221/1 k.ú. Železné. Ze spisu postoupeného stavebním úřadem však bylo zjištěno, že podáním ze dne 18.4.2011 stavebníci zúžili předmět své žádosti o vydání stavebního povolení pouze na soukromou účelovou komunikaci a v části prodloužení plynovodu vzali svou žádost zpět.

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu k věci sdělil, že ve smyslu ust. § 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích v platném znění se jedná o účelovou komunikaci. Věcnou příslušnost k povolení takové komunikace je nutno dovodit nikoliv ze stavebního zákona, ale ze zákona o pozemních komunikacích. K povolení účelové komunikace je příslušný podle ust. § 40 odst. 4 písm. a), zákona o pozemních komunikacích příslušný obecní úřad s rozšířenou působností. V daném případě je speciálním stavebním úřadem odbor dopravy Městského úřadu Tišnov. Napadené rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 14.2.2011 je nezákonné, neboť bylo v části týkající se účelové komunikace vydáno obecným stavebním úřadem, který k tomu nebyl příslušný. Krajský úřad dále sdělil, že zákon o pozemních komunikacích, ani jiný právní předpis, pojem soukromá účelová komunikace nezná. Účelové komunikace, pokud se nejedná o komunikaci v uzavřeném areálu, jsou komunikace veřejné. Pouze v případech, kdy je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů vlastníka, může příslušný silniční správní úřad na návrh vlastníka účelové komunikace a po projednání s příslušným orgánem Policie ČR upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci. Z dikce tohoto ustanovení je patrné, že tak může učinit pouze u již existující účelové komunikace. Otázka vlastnictví pozemků pod

účelovou komunikaci nemá vliv na její veřejnou přístupnost. V této souvislosti proto upozorňuje na znění ust. § 20 odst. a 4 odst. 7 vyhl.č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území v platném znění.

Dne 31.10.2011 bylo žalobcům doručeno usnesení stavebního úřadu ze dne 19.10.2011, č.j. MÚTI 23901/2011, kterým byl zrušen mlčky udělený souhlas s ohlášením stavby sjezdu z místní komunikace na pozemky parc.č. 246 a 680/1 v k.ú. Železné. Z rozhodnutí vyplývá, že toto rozhodnutí stavebního úřadu bylo vydáno na základě pokynů žalovaného ze dne 11.10.2011, č.j. JMK 142342/2011, kterým opětovně vyzval stavební úřad ke zrušení rozhodnutí pro jeho nezákonnost.

Na základě podaného odvolání žalobci ve věci rozhodoval odvolací orgán Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu svým rozhodnutím dne 20.2.2011, č.j. JMK 179302/2011, kterým odvolání žalobců zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19.10.2011 potvrdil. Odůvodnění rozhodnutí vycházelo z odůvodnění rozhodnutí téhož orgánu ze dne 11.7.2011. S odvoláním na zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích měla být v předmětné věci posuzována žádost podle tohoto zákona, nikoliv podle stavebního zákona č. 183/2006 Sb. V průběhu řízení došlo k pouhému přejmenování stavby účelové komunikace na sjezd, který stavebníci ohlásili stavebnímu úřadu dne 1.8.2011. Uplynutím 40-ti denní lhůty podle ust. § 106 odst. 1 stavebního zákona došlo k vyslovení souhlasu s ohlášením mlčky a tento souhlas je zjevně nezákonný. Dále je především zjevně v rozporu se změnou č. V. územního plánu, podle které má být daná lokalita napojena účelovou cestou nikoliv pouze sjezdem. Rozpor se změnou č. V. územního plánu je nutno rovněž spatřovat v tom, že ohlášený sjezd má sloužit nejen jako příjezd ke garáži touto změnou uvažovaného jednoho domu, ale i k pozemku parc.č. 680/1 v k.ú. Železné. Proto souhlas s ohlášeným sjezdem je v rozporu s platným územním rozhodnutím. Souhlas ohlášeným sjezdem je v rozporu i s ust. § 20 odst. 7 vyhl.č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, které stanoví, že ke každé stavbě rodinného domu musí vést zpevněná pozemní komunikace končící nejdále 50 m od stavby. Podle ust. § 2 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, jsou pozemní komunikace dálnice, silnice, místní komunikace a účelové komunikace. V daném případě je ze stavebním úřadem ověřeného výkresu podélného profilu tzv. sjezdu patrné, že stavba rodinného domu, která musí být s ohledem na změnu č. V. územního plánu jediným důvodem jeho realizace, musí být od pozemní komunikace vzdálena minimálně 53,33 m. Ve stavebním úřadem ověřené technické zprávě je pak uvedeno, že sjezd má délku 53,327 m. Vzhledem k tomu, že je zcela zřejmé, že došlo k porušení právních předpisů, stavebního zákona, zákona o pozemních komunikacích a vyhl.č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, bylo natolik zjevné ze spisového materiálu, že bylo možné použít podle zkráceného přezkumného řízení. Stavební úřad, jak vyplývá ze správního spisu, byl veden snahou napravit pochybení, kterých se dopustil v celém procesu projednávání stavby, a to již od změny územního plánu, přes územní řízení až po problém s jejím povolením. Odvolací orgán je však přesvědčen, že výše popsané pochybení stavebního úřadu nelze napravit vršením nezákonností opatřeními ze dne 6.12.2011 a 27.1.2012 odbor dopravy Krajského úřadu Jihomoravského kraje vyzval Městský úřad Tišnov, odbor dopravy v zahájení řízení podle § 129 stavebního zákona. Z obou

opatření vyplývá, že Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy, považuje inkriminovanou komunikaci (sjezd), za veřejnou účelovou komunikaci, k jejímuž projednání a rozhodnutí je příslušný Městský úřad Tišnov, odbor dopravy. Názorem nadřízeného orgánu je podřízený správní úřad vázán.

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu žalobci podali včas žalobu, ve které namítali, že názor žalovaného je chybný. Jsou přesvědčeni, že mlčky udělený souhlas se stavbou sjezdu je v naprostém souladu s územním plánem obce Železná, který výslovně počítá s tím, že parc.č. 690/3 bude sloužit jako příjezd ke garáži rodinného domu. Označení použité v územním plánu, tj. neveřejná účelová cesta, na ně koresponduje s tímto skutečným účelem, neboť se má jednat o připojení rodinného domu k místní komunikaci. V tomto smyslu také žalobci postupovali, požádali o vydání územního rozhodnutí a pokud se stavební úřad vydávající územní rozhodnutí rozhodl přístupovou parcelu pojmenovat jako soukromou účelovou komunikaci, nemůže jít k tíži žalobcům. Nemůže jít ani k jejich tíži skutečnost, na kterou nyní v rozhodnutí poukazuje žalovaný, a to že pojem neveřejná účelová cesta obsažený v územním plánu obce, nezná ani zákon o pozemních komunikacích ani stavební zákon. Proto jsou toho názoru, že udělený souhlas ohlášením sjezdu je zcela v souladu se záměry územního plánování a s ust. § 104 odst. 2 písm. o) stavebního zákona, dle kterého sjezdy z pozemních komunikací na sousední nemovitosti vyžadují ohlášení stavebního úřadu, a je to zcela v souladu s ust. § 10 zákona o pozemních komunikacích, dle kterého lze pozemní komunikace navzájem připojovat zřizováním křižovatek nebo připojovat na ně sousední nemovitosti zřízením sjezdu nebo nájezdu. Přímé připojení sousední nemovitosti na pozemní komunikaci není účelovou komunikací. Z územního plánu jasně vyplývá, že se má jednat o neveřejnou cestu, jejímž účelem je přístup k rodinnému domu. Proto jsou toho názoru, že výklad žalovaného je nesprávný.

Pokud by se mělo jednat o veřejnou účelovou komunikaci, musela by komunikace na pozemku parc.č. 690/3 naplňovat všechny její znaky, a to aby se jednalo o komunikaci zřetelnou určenou k užití vozidly a chodci pro účely dopravy, spojující jednotlivé nemovitosti pro potřeby jejich vlastníků nebo spojující tyto nemovitosti s ostatními pozemními komunikacemi nebo sloužící k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků, je zde předpoklad souhlasu vlastníka s užíváním cesty neomezeným okruhem osob (veřejností a nutná komunikační potřeba). V daném případě rozhodně nejsou zde naplněny posledně dva jmenované znaky veřejné komunikace, a to souhlas vlastníka s užíváním cesty veřejností a nutná komunikační potřeba. Je zcela evidentní, že pozemek má sloužit výhradně jako přístup k rodinnému domu a k tomu také směřovaly veškeré výše popsání kroky stavebníků – žalobců. Žalobci jako vlastníci pozemku parc.č. 690/3 v k.ú. Železná nesouhlasí s tím, aby byl tento přístup užíván veřejností a také k tomu není sebemenší důvod.

Jako další důvod nezákonnosti souhlasu s ohlášeným sjezdem žalovaný uvádí rozpor s ust. § 20 odst. 7 vyhlášky č. 501/2006 Sb., které stanoví, že je ke každé stavbě rodinného domu musí vést zpevněná pozemní komunikace končící nejdéle 50 m od stavby. V daném případě je dle názoru žalovaného patrné, že stavba rodinného domu musí být od pozemní komunikace vzdálena 53,33 m. Toto odůvodnění považují žalobci za neadekvátní danému

případu. Délka vlastního sjezdu činí dle měření realizovaného správním orgánem 41 m na samotnou hranici pozemku parc.č. 690/3, který už je ovšem uvnitř zastavitelného pozemku parc.č. 264 v k.ú. Železné, pak 50 m.

Vzhledem k výše uvedenému žalobci považují rozhodnutí žalovaného za zcela nezákonné, stejně tak rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, neboť jím bylo rozhodnuto o zrušení mlčky uděleného souhlasu s ohlášením sjezdu. Tento důvod nebyl dán. Z toho vyplývá, že žalobci jsou postupem a nezákonným rozhodnutím žalovaného stejně tak jako rozhodnutím správního orgánu I. stupně poškozeni na svých právech, a to jak na právech vyplývajících ze zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, tak na ústavně zaručených právech, vyplývajících z čl. 2 a čl. 11 listiny základních práv a svobod.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 27.5.2012 uvedl, že se věci velmi zodpovědně a důsledně zabýval, zajistil si pro rozhodnutí veškeré dostupné podklady a v souladu s obecně závaznými právními předpisy rozhodl. Žalovaný si byl plně vědom své povinnosti nedopustit účelové obcházení obecně závazných právních předpisů a základních zásad správního řízení. Odvolal se na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo v souladu s platnými právními předpisy navrhl zamítnutí žaloby. Pouze upřesnil, že v napadeném rozhodnutí č.j. JMK 179302/2011 ze dne 20.2.2011 bylo uvedena chyba v psaní, neboť správně má být rozhodnutí ze dne 20.2.2012.

Podáním ze dne 31.7.2012 osoby zúčastněné na řízení č. 1) a č. 2) požádaly o vstoupení do řízení jako osoby zúčastněné na řízení. K podané žalobě dodávají, že předmětná stavba bezprostředně navazuje na jejich sousední nemovitosti – rodinný dům č.p. 114 na pozemku parc.č. 690/7 a pozemky parc. č. 690/7 a 690/5 v k.ú. Železné. Stavební úřad v Tišnově svým nezákonným uděleným souhlasem připustil stavbu sjezdu, ač mu bylo z jeho spisu, pod kterým vedl řízení o povolení, zcela totožné stavby s názvem soukromá účelová komunikace a prodloužení plynovodního řadu na pozemku parc.č. 690/3 a 1221/1 v k.ú. Železné známo, že proti této stavbě v předcházejícím stavebním řízení vznesli řadu námitek poukazujících na to, že zvolené stavební řešení povede k nezvratnému poškození nemovitostí ve vlastnictví osob zúčastněných na řízení a tuto skutečnost doložily posudkem vypracovaným znaleckým ústavem Geotest a.s. a dalším důkazním materiálem.

Z uvedeného vyplývá, že zrušením napadeného rozhodnutí by byly přímo dotčeni na svých právech a povinnostech a proto uplatňují vstup do soudního řízení.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, 68, § 70 s.ř.s.).

Soud přezkoumal obě napadená správní rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jejich vydání, a to v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 71 odst. 1 a § 75 odst. 1 s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodl ve věci samé bez jednání, a to v souladu s ust. § 51 soudního řádu správního. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při hodnocení sporných věcí dospěl k závěru na základě spisového materiálu a judikatury NSS týkající se této problematiky.

Bylo zjištěno, o čemž nejsou pochybnosti, že sporný pozemek parc.č. 690/3 v k.ú. Železné je ve spoluvlastnictví žalobců. Tito se v průběhu správního řízení domáhali na základě platného územního rozhodnutí vydání stavebního povolení k umístění stavby, kterou nazvali soukromou účelovou komunikací tak, jak to bylo uvedeno v územním rozhodnutí. Územní rozhodnutí nepozbylo platnosti, neboť na základě něho byla povolena a zahájena stavba vodovodního a kanalizačního řádu. Pro dané území byla dne 19.12.2007 usnesením č. 9 zastupitelstva obce Železné schválena změna č. V územního plánu sídelního útvaru Železné, která nabyla účinnosti 3.1.2008. Žalobci dne 1.8.2011 ohlásili u stavebního úřadu podle § 104 odst. 2 písm. o), zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu stavbu sjezdu z místní komunikace na pozemky parc.č. 246 a 680/1 v k.ú. Železné. Stavební úřad ohlášení mlčky akceptoval a dne 15.9.2011 v dokumentaci ohlášené stavby opatřil razítkem „ověřeno stavebním úřadem v Tišnově“. Jednalo se přitom o dokumentaci, ve které je jako sjezd z místní komunikace označena celá stavba komunikace, včetně obratiště, o níž bylo, jako již výše uvedeno rozhodnuto odvolacím orgánem v odvolacím řízení. Žalobci a stavební úřad tak vědomě nerespektovali právní názor vyjádřený v pravomocném rozhodnutí žalovaného ze dne 11.7.2011. Proto žalovaný opatřením ze dne 11.10.2011, č.j. JMK 142342/2011 vyzval stavební úřad ke zrušení nesprávného opatření, kterým je mlčky udělený souhlas s ohlášením stavby sjezdu „sjezdu z místní komunikace na pozemku p.č. 246 a 680/1 v k.ú. Železné“ pro jeho nezákonnost, a to s účinky ode dne, kdy nastala fikce vydání zrušovaného souhlasu. Proti tomuto usnesení ze dne 19.10.2011 podali žalobci odvolání, které bylo žalovaným zamítnuto a usnesení stavebního úřadu žalovaným rozhodnutím potvrzeno.

Žalovaný polemizuje s žalobci ohledně názvu označené stavby „neveřejná účelová cesta“, nebo „soukromá účelová komunikace“ a s odvoláním na právní názor nadřízeného správního orgánu, odboru dopravy Městského úřadu Tišnov uvedl, že „označení soukromá účelová komunikace“ neudává určení, že se jedná o neveřejně nepřístupnou účelovou komunikaci a je tudíž zřejmé, že se jedná o účelovou komunikaci veřejně přístupnou dle ust. § 7 zákona o pozemních komunikacích a věcně a místně příslušný správní orgán k vydání stavebního povolení na předmětnou soukromou účelovou komunikaci je podle ust. § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích speciální stavební úřad, kterým je Městský úřad Tišnov, odbor dopravy. Proto opětovně bylo příkázáno Městskému úřadu Tišnov, odbor dopravy, aby v souladu s ust. § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu zahájil jako věcně a místně příslušný správní orgán řízení, v tomto případě jako příslušný speciální stavební úřad podle ust. § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích.

Jak již judikoval Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí č.j. 22Cdo 1868/2000, že podle ust. § 2 zákona o pozemních komunikacích je dopravní cesta určena k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti. Pozemní komunikace se dělí na kategorie a) dálnice, b) silnice, c) místní komunikace, d) účelová komunikace. Podle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích (dále Poz. Kom.) účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Příslušný silniční správní úřad může na návrh vlastníka účelové komunikace a po projednání s příslušným orgánem Policie ČR upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka. Zákon dále stanoví, že účelovou komunikací je i pozemní komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží k potřebě vlastníka, nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu. Tato účelová komunikace není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu. V pochybnostech, zda z hlediska pozemní komunikace jde o uzavřený prostor, nebo objekt, rozhoduje příslušný silniční správní úřad (§ 7 odst. 2 Poz. Kom.). Zákon pak stanoví, že vlastníkem účelových komunikací je právnická nebo fyzická osoba.

Pozemek je tedy pozemní komunikací v případě, že jde o dopravní cestu určenou k užití silničními a jinými vozidly a chodci, sloužící ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Pozemek, který splňuje uvedená kritéria, stává se účelovou komunikací ze zákona.

Obecné užívá pozemních komunikací není institutem soukromého práva, ale jde o veřejnoprávní oprávnění, které nelze omezit na základě jednostranných úkonů subjektů práva. Toto užívání se neopírá o občansko právní předpisy, ale o zákon o pozemních komunikacích. Z ust. § 44 odst. 1 tohoto zákona vyplývá, že v řízení o věcech upravených zákonem o pozemních komunikacích, tedy i o obecném užívání komunikací, se postupuje, nestanoví-li tento zákon jinak, podle obecných předpisů o správním řízení.

Z uvedeného je zřejmé, že od účinnosti zákona o pozemních komunikacích, tedy od 1.4.1997, jsou účelovými komunikacemi všechny pozemní komunikace, které splňují hlediska uvedená v tomto zákoně, a to i v případě, že o charakteru této pozemní komunikace nebylo vydáno správní rozhodnutí. Přitom to, zda je pozemek účelovou komunikací, posoudí soud podle právních předpisů platných ke dni rozhodování.

Obdobně bylo judikováno i Nejvyšším správním soudem ve svém rozhodnutí č.j. 5As 20/2003 – 64 ze dne 27.10.2004.

Ze zákona jasně vyplývá, že účelová komunikace je v soukromém vlastnictví, že vlastník nemůže svévolně regulovat (s výjimkou uvedenou v § 7 odst. 2) její užívání nebo ji dokonce zrušit, nikterak však neřeší, jak účelová komunikace vzniká. Posouzení komunikace jako účelové nepřísluší soudu, ale správnímu orgánu. Z řízení, které předcházelo vydání stavebního povolení je zřejmé, že správní orgán rozhodoval ve stavebním řízení o povolení stavby na účelovou komunikaci. Účelová komunikace sice je v soukromém vlastnictví, což bylo nepochybně prokázáno, vlastník však nemůže svévolně regulovat její užívání, nebo ji dokonce zrušit, tak může učinit pouze k tomu příslušný správní orgán ve správním řízení.

Zde soud odkazuje na zdůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaným, kde je jednoznačně uvedeno, že stavební povolení bylo vydáváno pro výstavbu soukromé účelové komunikace a prodloužení plynovodního řadu. Později v průběhu řízení byla tato žádost omezena na pouze výstavbu soukromé účelové komunikace a tím se dostává potom stavba byť nazvaná soukromá účelová komunikace do fáze, kdy nepodléhá stavebnímu zákonu ale zákonu o pozemních komunikacích. Soud souhlasí s názorem žalovaného, že název soukromá účelová komunikace nebo neveřejná komunikace, nejsou v tomto případě rozhodující, neboť je nutno posuzovat celou záležitost dle účelu, pro který bude tato stavba sloužit. Z toho důvodu spadá posouzení této věci režimu zákona o pozemních komunikacích, tak, jak bylo výše podrobně popsáno žalovaným nejen v odůvodnění napadeného rozhodnutí ale i ve vyjádření k žalobě a z dalších podkladů nacházejících se ve správním spise. Je proto v souladu s tímto zákonem souhlasí s postupem odvolacího orgánu, neboť ze zákona o pozemních komunikacích z ust. § 16 odst., 1 pro stavbu dálnice, silnice, místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikaci je speciálním stavebním úřadem příslušný silniční správní úřad a dle ust. § 40 odst. 4 státní správu ve věcech místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací vykonávají obecní úřady s rozšířenou působností proto lze souhlasit s žalovaným, že rozhodnutí ohledně stavebního povolení v tomto případě je oprávněn vydat pouze odbor dopravy příslušné obce jak je uvedeno v ust. § 16 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích.

Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud považuje rozhodnutí žalovaného za zákonné, řádně zdůvodněné a na základě shora uvedených závěrů nelze žalobní námitky hodnotit jako důvodné ve vztahu k posouzení zákonnosti a věcné správnosti. Soud neshledal, že by správní orgány postupovaly v rozporu s právními předpisy a proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. soud žalobu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádném náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Zároveň soud rozhodl o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení tak, že osoby zúčastněné na řízení č. 1) a 2) nemají právo na náhradu nákladů řízení. Výrok o náhradě

nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které ji vznikly v souvislosti se splněním povinnosti, kterou ji soud uložil, což se v dané věci nestalo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 14. května 2013

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu